

PARTICULARITĂȚILE CERCETĂRILOR DENDROCRONOLOGICE EFECTUATE ÎN CADRUL REZERVAȚIEI NATURALE „PĂDUREA DOMNEASCĂ”

Iulian MAMAI

Acad. Victor Giurgiu în 1976 afirma: *arborele își scrie într-un limbaj specific propria istorie, înregistrând pe război nu numai anii, dar și starea timpului, fiind totodată un conștiincios cronicar (letopiseț) al timpurilor de mult apuse.*

Elaborarea seriilor dendrocronologice pentru speciile care vegetează în cadrul rezervației reprezintă o bază în analiza și cunoașterea factorilor de mediu care au un impact major asupra menținerii echilibrului ecologic din zona dată, totodată stabilește reacția arborilor la factorii de mediu, cu referire specială la cei climatici.

Arborii tineri și vârstnici constituie o arhivă de neînlocuit, dăruindu-ne informații ce se întind deseori pe o distanță de câteva secole [1, p. 42].

Cercetările întreprinse au ca scop elaborarea seriei dendrocronologice pentru stejarul pedunculat (*Quercus robur* L.) din cadrul Rezervației Naturale „Pădurea Domnească”, iar în conformitate cu principiile dendroecologice [2, p.23-65] atingerea următoarelor obiective:

- prelevarea de probe de creștere pentru stejarul pedunculat din cadrul rezervației;
- prelucrarea, măsurarea și realizarea seriei dendrocronologice pentru stejar;
- analiza parametrilor statistici ai seriei dendrocronologice.

Stejarul pedunculat în această zonă vegetează pe locurile cele mai ridicate, la altitudinea de 53-60 m, dintre tipurile de pădure identificate stejăreto-șleaurile și șleao-plopișurile de productivitate mijlocie sunt cu ponderea cea mai mare în teritoriul rezervației, ocupând împreună 3676,6 (69%) ha, iar numai 711,3 ha din suprafața rezervației este ocupată de arborete natural – caracteristici fundamentale atât după compoziție, cât și după productivitatea tipurilor de pădure menționate anterior, unde procentul de participare a stejarului în amestecul acestor tipuri de păduri este de 50-80% și, respectiv, de 30-50%, [3, p.64]. Ponderea mică a arboretelor naturale constituie rezultatul

acțiunii în timp a factorilor climaterici și a factorului antropic, care au destabilizat mersul natural de dezvoltare al arboretelor de luncă.

Stejarul pedunculat este o specie mezofilă, prezintă capacități de adaptare la diferite regimuri de precipitații, fiind o specie exigentă față de condițiile de sol, crește foarte bine pe solurile bogate, profunde și aluvionare.

Probele de creștere (carotele) au fost prelevate dintr-un arboret relativ plurienal de stejar pedunculat din unitățile amenajistice: 51 A, 51 K, 57 G; fiind extrase 26 de probe de la 26 de arbori respectându-se criteriile de alegere a zonei de studiu și prelevarea, prelucrarea, măsurarea probelor de creștere.

Curba creșterii medii surprinde principalele intervenții din cadrul arboretului, ceea ce a determinat modificări esențiale și din punct de vedere auxologic a arboretului dat. Perioada 1820-1855, se descrie ca o perioadă în care concurența intensă dintre arbori a determinat creșteri reduse ale arborilor. În anul 1856 are loc o creștere bruscă a indicilor de creștere medie, ceea ce se explică prin intervenirea cu lucrări silvotehnice în cadrul arboretului dat în perioada respectivă. Ulterior, se înregistrează o alternanță a perioadelor de regres și progres auxologic a arboretului dat, ele sunt rezultatul principalelor intervenții silviculturale care s-au aplicat.

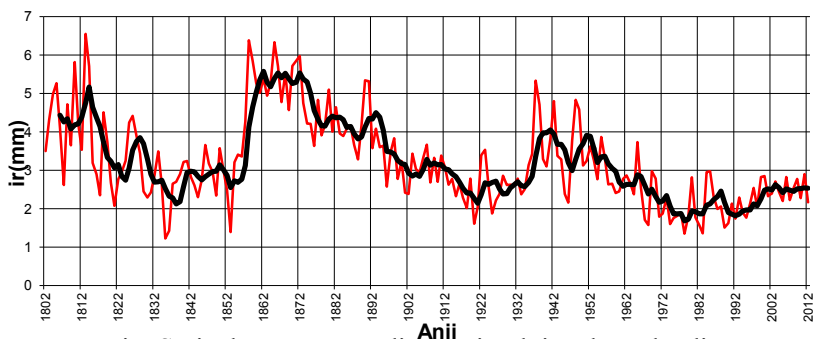

Fig. Seria de creștere medie a stejarului pedunculat din cadrul Rezervației Naturale „Pădurea Domnească”

Seria dendrocronologică elaborată pentru stejarul pedunculat din cadrul Rezervației Naturale „Pădurea Domnească” acoperă perioada 1802-2012, lungimea seriilor individuale variind între 120 și 211 ani, cu o creștere medie anuală de 3,22 mm.

În urma standardizării se observă oscilații ale perioadelor care descriu anumite revigorări ale arboretelor din punct de vedere auxologic. Valorile ridicate 0,259-0,304 ale sensibilității medii reflectă influența factorilor limitativi de creștere asupra formării inelului anual.

Referințe:

1. FLOCEA, M. Aplicații ale dendrocronologiei în domeniul studiilor de impact. În: *Bucovina Forestieră*, 1996, nr. 1/2, p. 31-43.
2. POPA, I. *Fundamente metodologice și aplicații de dendrocronologie*. Câmpulung Moldovenesc: Tehnică Silvică; Stațiunea Experimentală de Cultura molidului, 2004. 200 p.
3. INSTITUTUL DE CERCETĂRI ȘI AMENAJĂRI SILVICE. *Studiul general al Rezervației Naturale „Pădurea Domnească”*. Chișinău. 193 p.